

Byla C-234/24**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2024 m. kovo 27 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Varhoven administrativen sad (Bulgarija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2024 m. kovo 27 d.

Kasatorė:

Brose Prievidza spol.

Kita kasacinio proceso šalis:

Direktor na Direksia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Sofia

Pagrindinės bylos dalykas

Kasacinio skundo dalykas yra *Administrativen sad Sofia-grad* (Sofijos miesto administracinis teismas, toliau – ASSG) 2023 m. liepos 11 d. sprendimas Nr. 4639 administracinėje byloje Nr. 10613/2022, kuriuo atmetas bendrovės *Brose Prievidza* skundas dėl 2022 m. liepos 15 d. pranešimo apie įskaitymą ir grąžinimą Nr. P-22221122043497-004-001 (toliau – pranešimas), kurį patvirtino *Direktor na Direksia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite* (Skundų ir mokesčių bei socialinio draudimo praktikos direkcijos prie Nacionalinės pajamų agentūros centrinės valdybos direktorius, Sofija, toliau – direktorius) 2022 m. spalio 3 d. sprendimu Nr. 1568. Šiuo pranešimu atsisakyta grąžinti 24 251,92 levo (BGN) dydžio PVM už laikotarpį nuo 2021 m. sausio 1 d. iki 2021 m. gruodžio 31 d., sumokėtą pagal 2021 m. birželio 7 d. sąskaitą faktūrą Nr. 703047, kurią pareiškėjai išrašė Bulgarijoje pagal *Zakon za danak varhu dobavenata stoynost* (Pridėtinės vertės mokesčio įstatymas, toliau – ZDDS) registruota bendrovė *BROSE FAHRZEUGTEILE SE & Co. KG Coburg* (toliau – *Brose Coburg*) už

įrangos (įrankių) – „Suklio komplektas pagal priedą Nr. S-T 08-P-9965 – Automatinis komponentų laikiklis suvirinimo sistemoje“ – pardavimą.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Sąjungos teisės išaiškinimas; SESV 267 straipsnis

Prejudicinis klausimas

Ar Direktyva 2008/9 suteikia teisę susigražinti sumokėtą PVM, prašomą grąžinti asmens, kuriam tiekama įranga (įrankiai), kai tiekiamos prekės nėra išvežamos iš tiekėjo valstybės narės teritorijos, o įrankių tiekimas dirbtinai atskiriamas nuo prekių, pagamintų naudojant tą įrangą, tiekimo Bendrijos viduje tam pačiam gavėjui?

Nurodytos Sąjungos teisės nuostatos ir jurisprudencija

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos: 138 straipsnio 1 dalies a ir b punktai, 168–171 straipsniai

2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyva 2008/9/EB, nustatanti Direktyvoje 2006/112/EB numatyto pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje, o yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, išsamias taisykles: 3 ir 4 straipsniai

1999 m. vasario 25 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimas *CCP* (C-349/96, EU:C:1999:93), 2005 m. spalio 27 d. Sprendimas *Levob Verzekerings en OV Bank* (C-41/04, EU:C:2005:49), 2008 m. vasario 21 d. Sprendimas *Part Service* (C-425/06, EU:C:2008:108) ir 2021 m. spalio 21 d. Sprendimas *Wilo Salmson France* (C-80/20, EU:C:2021:870)

Nurodytos nacionalinės teisės nuostatos

Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (Pridėtinės vertės mokesčio įstatymas, toliau – ZDDS), galiojantis nuo 2007 m. sausio 1 d.: 53 straipsnio 1–3 dalys, 68 straipsnio 1 ir 2 dalys, 69 straipsnio 1 ir 2 dalys, 81 straipsnio 1 ir 2 dalys, 128 straipsnis

2009 m. gruodžio 16 d. *Naredba Nr. N-9* dėl PVM grąžinimo pagal Direktyvą 2006/112/EB apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje, o yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje (toliau – Nutarimas Nr. N-9): 1 straipsnio 1 ir 2 dalys, 2 straipsnio 1 dalis

Glaustas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 *Brose Prievidza* yra bendrovė, įsteigta, įregistruota kaip PVM mokėtoja ir turinti buveinę Slovakijoje. Ji gamina langų valdiklius, durų modulius ir kėlimo įtaisus. Savo veiklai bendrovė iš Bulgarijos bendrovės „Integrated Micro-Electronics Bulgaria“ EOOD (toliau – *IME Bulgaria*), turinčios registruotą buveinę Botevgrade, perka komponentus, kurie tiekiami Bendrijos viduje.
- 2 *IME Bulgaria* gavo iš *Brose Coburg* (su *Brose Prievidza* susijusi Vokietijoje įsteigta bendrovė, kuri PVM tikslais įregistruota tiek Vokietijoje, tiek Bulgarijoje) užsakymą pagaminti specializuotos įrangos (įrankių), skirtos pareiškėjai tiekiamiems komponentams gaminti.
- 3 Įvykdžiusi užsakymą, *IME Bulgaria* 2020 m. gegužės 14 d. bendrovei *Brose Coburg* išrašė sąskaitą faktūrą Nr. 4921038649, joje nurodė 62 000 EUR neto sumą, 24 000 BGN dydžio PVM ir gavėjos bulgarišką PVM mokėtojos kodą. Speciali įranga, už kurią išrašyta sąskaita faktūra, perėjo kliento nuosavybėn, tačiau liko pas tiekėją *IME Bulgaria*; ši ją naudojo tik *Brose Prievidza* skirtų produktų gamybai.
- 4 2021 m. birželio 7 d. *Brose Coburg* perdavė įrangą *Brose Prievidza* ir išrašė sąskaitą faktūrą Nr. 703047, kurioje nurodyta 62 000 EUR neto suma ir 24 251,92 BGN dydžio PVM.
- 5 2022 m. kovo 10 d. *Brose Prievidza* pateikė prašymą gražinti pagal sąskaitą faktūrą sumokėtą 24 251,92 BGN PVM už laikotarpį nuo 2021 m. sausio 1 d. iki gruodžio 31 d., vadovaudamasi Direktyva 2008/9 ir Nutarimu Nr. N-9.
- 6 Pranešimu, dėl kurio pateiktas skundas ASSG, *Brose Prievidza* prašymas buvo atmestas šiais pagrindais, nurodytais tiek pranešime, tiek jį patvirtinančiame direktoriaus sprendime: įrangos tiekimas ir galutinių produktų tiekimas sudaro vieną ekonominiu požiūriu nedalomą tiekimą, kurį vykdant įranga (įrankiai) praranda savo ekonominę reikšmę pagaminus galutinį produktą. Kadangi *IME Bulgaria* pagamintus galutinius produktus pareiškėja gavo vykdant tiekimą Bendrijos viduje, papildomas įrankių tiekimas taip pat turėjo būti laikoma tokiau..
- 7 Buvo daroma prielaida, kad sąskaitos faktūros išrašymas už įrangos tiekimą nekeičia *Brose Prievidza* ekonominio tikslo gauti komponentus vykdant tiekimą Bendrijos viduje. Aptariama sąskaita faktūra, išrašyta už Bulgarijoje esančią ir naudojamą įrangą, iš esmės nėra tiekimo sutartis, o tik įrangos pirkimo finansavimo sutartis. Tai galima paaiškinti tuo, kad sandoris nesusijęs su mokėjimu: Bulgarijos sutarties šalis neprivalo mokėti jokio atlygio už jos gavimą ir naudojimą. Atsižvelgiant į tai, užsienio sutarties šalis nėra nei pagamintos įrangos gavėja, nei faktinė naudotoja, nors ir sumokėjo už ją nustatytą kainą. Buvo daroma prielaida, kad pirkėjas yra formalus savininkas, nes tiekėjas (*Bulgarijos bendrovė IME Bulgaria*) naudojo specializuotą įrangą galutiniams produktams gaminti ir ją valdė bei kontroliavo.

- 8 Pirmosios instancijos teismas (ASSG) atmetė skundą dėl šio pranešimo, remdamasis tuo, kad nors pareiškėja atitinka kitoje Sąjungos valstybėje narėje įsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui, registruotam kaip PVM mokėtojas pagal Direktyvą 2008/9 ir Nutarimo Nr. N-9 1 straipsnio 2 dalį, apskaičiuoto PVM grąžinimo reikalavimus, šios taisyklės netaikomos sumoms, kurios sudaro neteisėtai nurodytą PVM, įskaitant PVM už Bendrijos viduje atliktus tiekimus.
- 9 Pirmosios instancijos teismas savo išvadas grindžia PVM direktyvos aiškinimu Teisingumo Teismo sprendimuose bylose C-349/96 ir C-41/04. ASSG darė prielaidą, kad, kaip nurodyta šiuose sprendimuose, sandoris, kurį ekonominiu požiūriu sudaro viena paslauga, negali būti dirbtinai skaidomas, kad nebūtų pakeistas PVM sistemos funkcionalumas. Viena paslauga pirmiausia turi būti laikoma pagrindinės paslaugos papildoma paslauga, jei ji klientui nėra tikslas, o tik priemonė, leidžianti optimaliai naudotis pagrindine paslaugos teikėjo paslauga.
- 10 ASSG sutiko su mokesčių institucijų išvada, kad šis atvejis yra būtent toks, nes įrankių tiekimas buvo *IME Bulgaria* gaminamų ir *Brose Prievidza* tiekiamų komponentų tiekimo Bendrijos viduje papildomas tiekimas. Tai patvirtina byloje nurodytas užsakymas įrankių gamintojai *IME Bulgaria*, iš kurio aiškiai matyti, kad įrangos gamybą užsakė su gavėju susijęs *Brose* grupės asmuo išimtinai tam, kad būtų pagaminti *Brose Prievidza* veiklai reikalingi komponentai, o tiek įrangos gamybą, tiek komponentų gamybą vykdė tas pats tiekėjas – bendrovė *IME Bulgaria*. Pagamintų įrankių nuosavybės teisė, po to, kai jie buvo pagaminti, iš pradžių buvo perduota *Brose Coburg*, o vėliau *Brose Coburg* ją perdavė pareiškėjai, tačiau įrankiai nebuvo išvežti iš Bulgarijos ir tiekėjos *IME Bulgaria* buvo naudojami tik pareiškėjos užsakymams, susijusiems su komponentų gamyba, vykdyti.
- 11 Taigi komponentų gamyba ir tiekimas yra pagrindinis *Brose Prievidza* ir *IME Bulgaria* sandorių tikslas, o įrankių tiekimas – papildomas, padedantis įgyvendinti pagrindinį tiekimą sudarančius tiekimus Bendrijos viduje; įrankis praranda savo ekonominę vertę pagaminus galutinius produktus. Papildomas tiekimas apmokestinimo tikslais turi būti traktuojamas taip pat, kaip ir pagrindinis tiekimas. Tokios apmokestinimo tvarkos taikymas grindžiamas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencija, pagal kurią du ar daugiau formaliai nesusijusių tiekimų, kurie gali būti vykdomi atskirai vienas nuo kito ir dėl to yra apmokestinami arba neapmokestinami, tam tikromis aplinkybėmis sudaro vieną sandorį, jei jie nėra nepriklausomi vienas nuo kito. Tokiais atvejais papildomai paslaugai taikomas pagrindinės paslaugos apmokestinimo tvarka (sprendimo byloje C-41/04 21 punktą). Šiuo atveju nesvarbu, kad už pagrindines ir papildomas paslaugas mokama ne visa suma arba kad pagrindinės ir ginčijamos paslaugos teikėjai formaliai yra skirtingi.
- 12 Jei galutinių produktų tiekimas yra tiekimas Bendrijos viduje, tuomet ir sąskaitoje faktūroje nurodytų įrankių tiekimas yra tiekimas Bendrijos viduje, todėl jam taikomas nulinis tarifas pagal ZDDS 53 straipsnio 1 dalį. Taigi mokesčių institucijų sprendimas, kad tiekėjas aptariamoje sąskaitoje faktūroje už įrankių

tiekimą negalėjo nurodyti PVM, nes galutiniai produktai, kurių gamybai šie įrankiai buvo naudojami, buvo tiekiami Bendrijos viduje, yra teisingas. Vadinasi, pareiškėja neturi teisės susigrąžinti sumokėto PVM pagal 2009 m. gruodžio 16 d. Nutarimo Nr. N-9 (kuriuo perkeliamas Direktyvos 2008/9 4 straipsnis) 1 straipsnio 2 dalį.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 13 Kasaciniame skunde *Brose Prievizda* pateikia tokius argumentus: pirmosios instancijos teismas (ASSG) nepagrįstai pritarė mokesčių institucijų nuomonei, kad tiesioginė tiekėja *Brose Coburg* aptariamoje sąskaitoje faktūroje neteisėtai nurodė PVM. Kadangi tiekiami įrankiai nebuvo vežami į kitą valstybę narę, tai laikytina apmokestinamu tiekimu, kurio įvykdymo vieta yra Vokietijoje.
- 14 Pirmosios instancijos teismas nepagrįstai padarė prielaidą, kad įrankių tiekimas yra naudojant šiuos įrankius pagamintų komponentų tiekimo kaip Bendrijos viduje vykdomo tiekimo gavėjui, kurio mokestinis patikrinimas buvo atliekamas, papildomas tiekimas, nes abu sandoriai turėjo būti laikomi vienu ekonomiškai neskaidomu tiekimu. Šiuo atveju buvo remiamasi bylose C-41/04 ir C-349/96 Europos Sąjungos Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, kuria šioje byloje remtis negalima. Pirmosios instancijos teismas taip pat nepagrįstai rėmėsi *Varhoven administrative sad* (Vyriausiasis administracinis teismas, toliau – VAS) sprendimų administracinėse bylose, kurie galutinai užbaigė teisinius ginčus dėl tokios įrangos, kokia aptariama (*IME Bulgaria*), tiekėjo ir gamintojo PVM prievolės, pagrindais.
- 15 Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į tai, kad nagrinėjamu atveju *IME Bulgaria* perdavė įrangą *Brose Coburg*, o ši atitinkamai perdavė ją *Brose Prievizda* kartu su aptariama sąskaita faktūra, tačiau tiekimo objektas nebuvo išvežtas į Slovakiją. Teismas taip pat neatsižvelgė į tai, kad pagal papildomo tiekimo sampratą reikia, kad abiejų tiekimų tiekėjas būtų tas pats, o šiuo atveju taip nėra.
- 16 Galiausiai už pagamintų komponentų ir įrangos tiekimą taip pat nebuvo atliktas bendras mokėjimas, kaip reikalaujama pagal ZDDS 128 straipsnį, kad tiekimą būtų galima priskirti prie papildomo tiekimo kategorijos. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencija, pagal kurią bendro mokėjimo atlikimas neturi lemiamos reikšmės kvalifikuojant tiekimą kaip papildomą tiekimą, nėra taikytina dėl PVM direktyvos įgyvendinimo nuostatų, o jos neturi būti aiškinamos apmokestinamojo asmens nenaudai.
- 17 Nesilaikydamas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencijos, ASSG padarė išvadą, kad aptariamas tiekimas turi būti apmokestinamas taikant nulinį PVM tarifą, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad neapmokestinimas PVM pagal PVM direktyvos 138 straipsnį yra apmokestinamojo asmens teisė, kuria naudotis apmokestinamasis asmuo negali būti įpareigotas. Be to, už pagamintų komponentų ir įrangos tiekimą nebuvo atliktas bendras mokėjimas.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 18 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad pirmosios instancijos teismas teisingai nustatė faktines aplinkybes, t. y. teisingai konstatavo, kad *Brose Prievizda* veiksmai skirtų komponentų tiekimas yra dirbtinai atskirtas nuo įrankių, be kurių komponentų gamyba būtų neįmanoma, tiekimo. Tokia išvada grindžiama 2008 m. vasario 21 d. sprendimo byloje C-425/06 56 ir 57 punktuose pateiktais išaiškinimais.
- 19 Taikant šiuos principus šioje byloje, reikia atsižvelgti į šiuos dalykus: faktinį *Brose Coburg* ir *Brose Prievizda* priklausomumą; į aplinkybę, kad *IME Bulgaria* tiekia prekes *Brose Prievizda* dalimis, nes tiekėjas pagamintus komponentus parduoda tiesiogiai pareiškėjai, o įrangą, kuri yra būtina jiems pagaminti, parduoda *Brose Prievizda* per tarpininką, susijusį su gavėju; į tai, kad įrankių tiekimas, nagrinėjamas atskirai, iš esmės yra ekonomiškai nenaudingas, nes įranga lieka tiekėjui – *IME Bulgaria*, o be jos neįmanoma pagaminti komponentų, kurių tiekimas *Brose Prievizda* vykdomas kaip tiekimas Bendrijos viduje.
- 20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo teigimu, nebuvo nei tvirtinama, nei įrodyta, kad vienintelis tiekimo skaidymo tikslas buvo gauti mokestinės naudos *Brose Prievizda*, nei nustatyta, kokia ta nauda galėjo būti.
- 21 Atsižvelgdamas į aplinkybę, kad šioje byloje sprendžiamas klausimas, ar *Brose Coburg* teisėtai įtraukė mokesčių į sąskaitą faktūrą už įrankių tiekimą ir ar *Brose Prievizda* pagal Direktyvą 2008/9 turi teisę susigrąžinti už šį tiekimą sumokėtą PVM, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas apibendrina taip.
- 22 Kaip nustatė ASSG, pagal Nutarimo Nr. N-9, kuriuo perkeliama Direktyvos 2008/9 4 straipsnio b punktas, 1 straipsnio 2 dalį direktyva (arba reglamentas) netaikoma sąskaitose faktūrose nurodytoms PVM sumoms už prekių tiekimą, kuris yra arba gali būti neapmokestinamas pagal Direktyvos 2006/112/EB 138 straipsnį arba 146 straipsnio 1 dalies b punktą.
- 23 Pirmiausia ginčytina, ar papildomas įrankių tiekimas gali būti laikomas neapmokestinamu arba jam gali būti taikomas neapmokestinimas, jei yra nustatyta, kad jo objektas nebuvo išvežtas iš tiekėjo šalies.
- 24 Be to, nustatyta, kad pagal VAS jurisprudenciją (kuria rėmėsi ir ASSG) teisiniai ginčai dėl tokios įrangos, kokia aptariama, tiekėjo ir gamintojo (*IME Bulgaria*) prievolės mokėti PVM yra galutinai užbaigti. Remiantis šių sprendimų pagrindais, tokios įrangos tiekimas yra papildomas tiekimas, susijęs su šia įranga pagamintų komponentų tiekimu Bendrijos viduje, todėl jam taikomas nulinis PVM tarifas. Šie pagrindai taip pat paremti PVM direktyvos aiškinimu bylose C-425/06 (48 punktas), C-349/96 (26 punktas) ir C-41/04.
- 25 Taip pat yra kitose panašiose bylose VAS suformuotos jurisprudencijos; pagal ją kitoje Sąjungos valstybėje narėje įsisteigusi įmonė, kuri yra įrankių gavėja, neturi teisės susigrąžinti PVM, sumokėto už įrangos įsigijimą Bulgarijoje pagal

- Direktyvą 2008/9, nes įrankių tiekimas yra šia įranga pagamintų komponentų tiekimo Bendrijos viduje tai pačiai įmonei papildomas tiekimas su. Šioje byloje faktinės aplinkybės skiriasi tik tuo, kad perduodant įrangos nuosavybę nedalyvavo tarpininkaujanti bendrovė; šiuo atveju gamintojas tiesiogiai perdavė įrangą įmonei, kuri pateikė prašymą gražinti PVM ir buvo pagamintų komponentų gavėja.
- 26 Vadovaujantis logika, kad dirbtinai suskaidytiems tiekimams turi būti taikoma vienoda apmokestinimo tvarka, t. y. pagrindiniam tiekimui taikoma apmokestinimo tvarka, darytina išvada, kad tiek įrankių tiekimui, tiek komponentų, pagamintų naudojant įrangą, tiekimui taikytinas nulinis tarifas. Todėl, kaip nusprendė pirmosios instancijos teismas, *Brose Prievizda* neturi teisės susigrąžinti už įrangos tiekimą sumokėto PVM remiantis į nacionalinę teisę perkelta Direktyvos 2008/9 nuostata.
  - 27 Atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo sprendime byloje C-80/20 pateiktą PVM direktyvos aiškinimą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas abejoja, ar toks aiškinimas nagrinėjamu atveju iš tiesų atitinka Sąjungos teisę. Ginčas šioje pagrindinėje byloje kilo dėl Direktyvoje 2008/9 numatytos teisės susigrąžinti PVM, sumokėtą už įrankių tiekimą, dėl kurio pateikė prašymą Prancūzijoje įsisteigęs gavėjas, kuris taip pat buvo Bendrijos viduje tiekiamų prekių, kurias, naudodamas tuos pačius įrankius, pagamino įrangos tiekėjas, įregistruotas ir įsisteigęs kaip PVM mokėtojas Rumunijoje, gavėjas. Kaip ir šioje byloje, aptariamas įrankių tiekimo objektas nebuvo išvežtas iš tiekėjo valstybės teritorijos ir buvo vykdomas juo pagamintų prekių tiekimas Bendrijos viduje.
  - 28 Nors minėtoje byloje Teisingumo Teismui pateikti prejudiciniai klausimai ir atsakymai į juos yra susiję su teisės į PVM gražinimo pagal Direktyvą 2008/9 įgyvendinimo sąlygomis, neatrodo, kad šios teisės egzistavimas būtų buvęs ginčijamas byloje, kuri panaši į šią bylą.
  - 29 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas atkreipia dėmesį į pagrįstą kasatorės argumentą, kad bylose C-41/04, C-572/07 ir C-392/11 pagrindinių bylų faktinės aplinkybės skiriasi nuo šios bylos faktinių aplinkybių, nes jose paslaugos, kvalifikuotos kaip papildomos, buvo teikiamos tarp tų pačių šalių. Tai pasakytina ir apie bylos C-80/20 pagrindinę bylą, kurioje įrankių ir su jais pagamintų komponentų gamintojas tiek įrangą, tiek komponentus tiesiogiai tiekė ne Rumunijoje įsisteigusiam asmeniui, kuris prašė gražinti PVM už įrangos įsigijimą. Antra vertus, kaip ir šioje byloje, byloje C-425/06 dalyvauja skirtingi tiekėjai ir prekių gavėjas, tačiau joje galimas prekių tiekimo skaidymas yra laikomas piktnaudžiavimu mokesčiais, o šioje byloje toks piktnaudžiavimas nebuvo nei įtariamas, nei įrodytas.
  - 30 Dėl šių priežasčių prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas sustabdo kasacinį procesą ir kreipiasi į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą.